Світ не стріляє —
у нього стріляють щоденно.
Бавиться снайпер
найліпшою зброєю вперто.
На білосніжному тілі
творіння Шопена
Дика сваволя тавро
заіржавлене втерла.

Страчує кат перед людством
незайману совість,
М'язами грає на "голку"
посаджений люмпен.
Кинувши власне сумління
на з'їдження псові,
Жертву висліджує кіллер
цинічно і люто.

Чи не театр цей запльований
світ лиходійства,
Де всі дороги ведуть не у Рим —
на Голгофу?..
Граєм вселенську трагедію
нині ми дійсно,
Випивши чашу трагедій
Шекспіра достоту.